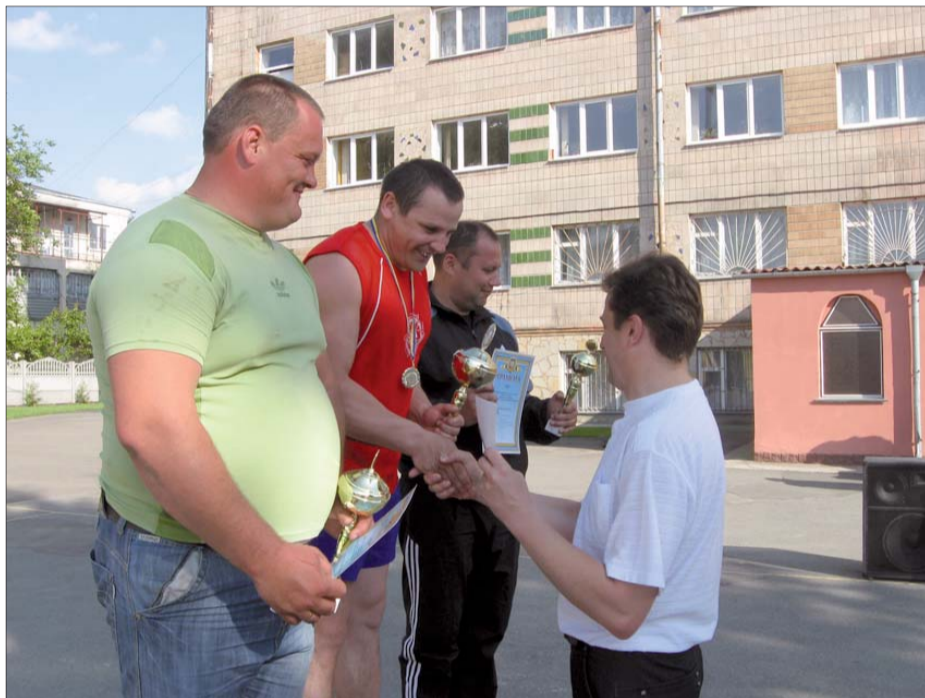

Історія однієї з команд змагань у міні-футболі

Минулих вихідних відбувся черговий етап XX Спартакіади серед підрозділів Львівської залізниці. На базі спорткомплексу Здолбунівського ФСК "Локомотив" змагалися підприємства служби вагонного господарства. Усі сім вагонних депо залізниці виставили на турнір свої спортивні колективи. Звання фаворита підтвердили господарі – спортсмени вагонного депо Здолбунів, проте, якщо торік здолбунівські вагонники без особливих проблем довели свою перевагу над суперниками у шести із семи видів спортивної програми, то цього разу їм підкорилися лише п'ять найвищих сходинок на п'єдесталі.

За словами начальника Здолбунівського ФСК "Локомотив" Миколи Шевченка, головна інтрига розгорілася у міні-футбольному турнірі. Тут організатори розділили найсильніші команди з вагонних депо Здолбунів та Ковель у різні відбіркові групи, тож їм, як і очікувалося, довелося зустрітися у фіналі. Цей матч не залишив байдужим жодного уболівальника. До слова, активно підтримували свої команди всі голови профкомів вагонних депо, керівники підприємств та служби. Із суто футбольним рахунком (1:0) важку перемогу в цьому напруженому поєдинку здобули футболісти вагонного депо Ковель. Єдиний гол у цьому матчі забив оглядач-ремонтник лінійного ПТО Ягодин Віктор Цевух. Третьою у міні-футбольному турнірі фінішувала команда вагонного депо Ужгород. Найсильнішими вагонники із Ковеля були й у волейбольному турнірі, де залишили позаду в турнірному заліку принципових суперників із депо Клепарів та Здолбунів, які відповідно посіли друге та третє місце.

У решті видах спорту, як ми вже згадували, господарі не віддали переваги нікому. Зважаючи на це, у когось може скластися враження, що змагання в цих видах

були позбавлені інтриги, та насправді у них точилася вперта боротьба за призиви

місця. Скажімо, не поступався емоціями і спортивною конкуренцією турнір із на-

стільного тенісу, у якому вакантні місця на подіумі, як і торік, розділили майстри малої ракетки з Коломиї та Ужгорода. У такому ж порядку розташувалися команди й у змаганнях із армрестлінгу. А вже у змаганнях із гирьового спорту атлети із Закарпаття посунули колег із Коломиї на третє місце, посівши другу сходинку. Гравці з Коломиї, Клепарова та Ковеля розгорнули головну боротьбу за призиви місця у змаганнях за шахівницями. У шахах другими були вагонники з Клепарова, третіми – коломиїяни, а в шашках друге місце посіли ковельчани, відразу за ними фінішували клепарівці.

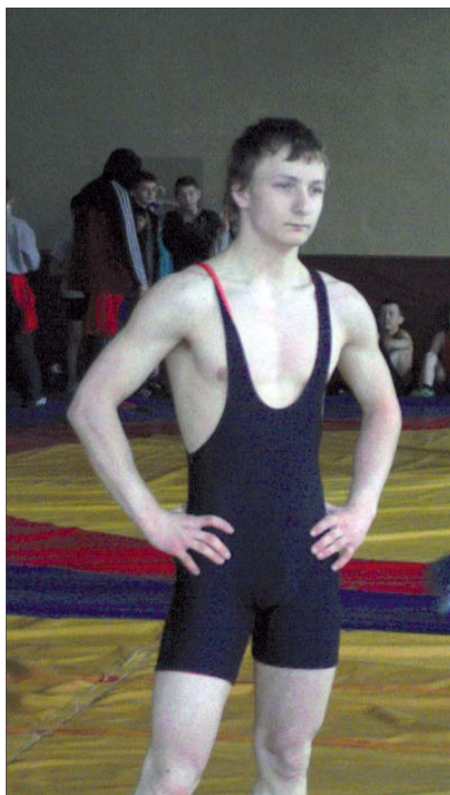
Мабуть, було б несправедливо не згадати спортсменів вагонних депо Тернопіль та Дрогобич, які також чинили гідний опір усім суперникам, проте цього разу, вочевидь, сповідували головний принцип будь-яких спортивних змагань: "Головне – не перемога, а участь!"

Першість у загальному заліку здобула команда вагонного депо Здолбунів. На другому місці в турнірній таблиці розташувалися спортсмени з вагонного депо Ковель, третіми фінішували вагонники з Коломиї.

Про життя і боротьбу спортсмена

На архівних та сучасних сторінках літопису фізкультурно-спортивного клубу "Локомотив" Львівської залізниці закарбовано чимало подій, імен та титулів, які прославили залізницю в Україні та далеко за її межами. Впевнений, що цю спортивну естафету з рук досвідчених колег, ветеранів, тренерів і надалі перейматиме молодь, яка вже зараз робить хай малі, проте впевнені кроки до майбутніх великих перемог. Серед перспективних вихованців Комплексної дитячо-юнацької спортивної школи "Локомотив" – борець греко-римського (класичного) стилю Олексій Демиденко. Вдалий виступ на міжнародному турнірі з боротьби, який нещодавно проходив у Тернополі, підвищує Олексія у спортивному званні, тепер він – кандидат у майстри спорту. У розмові з кореспондентом газети Олексій розповів не лише про свої спортивні уподобання, а й про плани на професійній ниві, адже він – студент II курсу Львівського технікуму залізничного транспорту.

– Змагання у Тернополі були доволі представницькими, – розповідає Олексій Демиденко. – Окрім сильних борців з

України, у них взяли участь спортсмени з кількох сусідніх країн. Звичайно, приємно усвідомлювати той факт, що мені вдалося гідно виступити в такому турнірі,

однак скажу відверто, що жодних завдань на ці змагання я перед собою не ставив. Для мене головне – спортивна боротьба, випробування власних фізичних сил, а нагороди й титули – це другорядне.

– Олексію, пригадай, коли ти почав займатися спортом і греко-римською боротьбою зокрема?

– У тому віці, коли я почав займатися спортом, у людини, мабуть, ще не сформовані чіткі уявлення про те, чим насправді хотілося б займатися. Тому цим я завдячую своєму батькові, який привів мене у спорт ще в дитячому віці. Він, до речі, і сам активно займався різними видами спорту, тож мені було з кого брати приклад.

– Наскільки популярною в Україні є нині греко-римська боротьба?

– Незважаючи на те, що це дуже древній і поважний вид спорту, у нас він нині переживає не найкращі часи. Бракує коштів на організацію серйозних змагань та й молодь неохоче йде у цей спорт. Чому? Мабуть, через банальні лінощі – куди легше сидіти за комп'ютером чи гуляти з друзями. А спорт і, зокрема, греко-римська боротьба – це серйозні навантаження, постійна робота над собою у фізичному та психологічному плані.

– Можливо, чогось не вистачає у матеріально-технічній базі нашого

"Локомотива"?

– Якраз у цьому плані все гаразд. Мені довелося побувати в багатьох спортивних закладах і можу з певністю сказати, що за умовами для тренувань "Локомотив" – серед кращих. Тому лише повторю: було би бажання...

– Що спонукало тебе обрати професію залізничника?

– Стати залізничником я теж вирішив за прикладом і наполяганням батька Демиденка В'ячеслава Вікторовича – провідного інженера спеціальної служби залізниці. Для мене особисто вибір професії полягав у суто практичній площині – що той чи інший фах може дати мені у майбутньому. А оскільки транспортна галузь є доволі перспективною, то фахові знання і, відповідно, диплом спеціаліста в цій галузі мені потрібен.

– Чи вдається поєднувати навчання із тренуваннями?

– Чесно кажучи, робити це дуже не просто. Бракує часу. Хочеться і спортом займатися, і вчитися по-серйозному, а не "тягти" на трійки. Тому я не шукаю легких шляхів і серйозно ставлюся до навчання.

Сторінку підготував Андрій ВЕЗДЕНКО